

Таким чином, лише впровадження ефективної правової системи, створення незалежних контролюючих органів, надання громадянам можливості впливати на прийняття владних рішень може змінити ситуацію в кращий бік.

Список використаних джерел:

1. Конституція України: станом на 17 червня 2021 р. Київ: Право, 2021., С. 6,7,19.
2. Шаповал В.М. Конституція Французької Республіки (з передмовою Володимира Шаповала). Київ : Москаленко О.М., 2021. С. 8.

ПОПОВА Тетяна,

здобувач вищої освіти другого курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

ЮНІНА Марина,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права
та процесу Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

**ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ПОРУШЕННЯ СТОРОНАМИ
УМОВ ДОГОВОРУ**

В умовах сьогодення саме основні державотворчі документи, закладають базу для еволюційного розвитку України в напрямку ринкової економіки та правової держави. В даний час в соціально-економічній сфері вимагають серйозних змін в механізмі регулювання суспільними відносинами, пошуку та застосування нових правових засобів, тому створення гармонійної та ефективної системи цивільного законодавства України є одним з найважливіших напрямків розвитку правової системи України в умовах становлення соціально-орієнтованої ринкової економіки [1, с. 5].

На сьогодні в умовах побудови в Україні правової держави і громадянського суспільства суттєво зростає роль правових механізмів захисту майнових і немайнових прав особи, серед яких особливе місце посідають засоби правового впливу на контрагентів договірних зобов'язань [2, с. 128].

Слід пам'ятати, що актуальність даного дослідження обумовлена проголошеними Конституцією України правами, свободами та законними інтересами фізичних та юридичних осіб, які потребують ефективного виконання та захисту. У свою чергу, реалізація прав та інтересів особи залежить від рівня їхньої безпеки, тобто створення таких умов і засобів, щоб

мінімізувати можливість порушення прав, а також дозволити повністю та швидко відновитися у разі порушення[2, с. 128].

Характерним для сучасного українського цивільного права є підвищення ролі договорів. У поєднанні з трансформацією вітчизняної економіки реформа правової держави звузила сферу державного нагляду за економікою. Закріплення в законодавстві свободи економічної діяльності, прав приватної власності та права кожного вільно використовувати свої здібності і майно для участі в підприємницької діяльності допоможе створити новий ринковий механізм і докорінно змінити характер економічних відносин в Україні. У свою чергу, нові відносини повинні ґрунтуватися на особистій незалежності, особистій ініціативі та свободі. В області цивільного права така свобода в основному проявляється у свободі учасників цивільних правовідносин укладати і розривати договори [3, с. 55].

Важливим є той факт, що в сучасних умовах практика свідчить, що майже кожний другий укладений договір порушується на стадії його виконання. При цьому іноді порушення є незначними або ж сторони, знають, що їм вдасться врегулювати свої відносини. У тих випадках, коли сторони не можуть дійти згоди, законом дається можливість застосувати наслідки порушення зобов'язань.

Виходячи з вищесказаного, надання сторонам можливості вирішувати долю договору є одним з прямих проявів свободи договору: особам, які мають право укладати договір на свій розсуд, мають бути, вільними в питаннях про його розірвання. У той же час можливість розірвання договору, підписаного між двома сторонами, дозволяє їм робити прямі дії з максимальною ефективністю в ринкових умовах. Врахуємо, що економічна ситуація часто складається таким чином, що сторонам договору вигідніше розірвати існуючі між ними відносини, ніж продовжувати їх, що може призвести до надмірних збитків або банкрутства.

Слушно зазначає Н. М. Процьків щодо того, що розірвання договору може спонукати сторони договірних відносин чітко виконувати підписаний договір. Розірвати договір з контрагентом, який не виконує своїх зобов'язань, і дозволити вигнати з ринку безвідповідальних осіб. У цьому випадку у постраждалої сторони буде можливість вимагати розірвання договору, а також буде можливість підписати договір, з тими, хто більш відповідальний за виконання договірних зобов'язань [1, с.11].

Варто розглянути аспект міжнародного досвіду з приводу досліджуваної теми. Зазначимо, що найбільш зразковий підхід стосовно регулювання розірвання договору існує в Нідерландах, так як Цивільний кодекс цієї країни дозволяє розірвати договір у разі порушення зобов'язання однією з сторін без звернення до суду, а також в судовому порядку, якщо в процесі виконання договору виникли непередбачувані обставини. Взнявши за приклад Францію та Німеччину, причиною розірвання контракту стала «економічна неспроможність виконати контракт». Наслідком розірвання

договору в країні цивільного права є двостороннє відновлення. Система загального права дозволяє розірвати договір у разі серйозного порушення договору. У разі простотного порушення сторонам мають право вимагати лише відшкодування збитків. Право на реституцію має лише потерпіла сторона. Наведенні приклади показують, що неможливість виконання договору веде до його розірвання та існує у всіх правових системах [1, с. 13].

Підсумовуючи, варто зазначити, що наразі в сучасному українському законодавстві передбачаються правові засоби, які перш за все потрібні для ефективності регулювання цивільного обігу. До них відноситься розірвання договору, яке має подвійний характер: з одного боку, воно порушує договірні відносини сторін і може привести до дострокового розірвання договору, а з іншої сторони – надання способу утриматись від виконання договору в тих випадках, коли його реалізація не буде відповідати цілям, які стоять перед сторонами. Ця подвійність викликала двояке ставлення до розірвання договору і вимагає такого роду правового регулювання, який в свою чергу, зменшить негативні наслідки розірвання договору.

Список використаних джерел:

1. Процьків Н.М. Правове регулювання розірвання цивільно-правових договорів за цивільним законодавством України. *Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук*. 2003. Київ. 17 с.
2. Чванкін С.А. Правові наслідки порушення зобов'язання. *Актуальні проблеми держави і права*. 2008. С. 128-132.
3. Цікало В. Правові наслідки недотримання умов договору про здійснення прав учасників господарського товариства. *Цивільне право і процес*, № 3. 2017. С. 54-58.

ПОПОВИЧ Альона,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

РЕЗВОРОВИЧ Кристина,

кандидат юридичних наук, завідувач
кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ В СИСТЕМІ МВС

В наш час досить складною є тема про нещодавно нове поняття таке як «гендерна рівність» - це реалізації прав та обов'язків між жінками та чоловіками в процесі їхньої життєдіяльності. Але можна сказати, що поняття